

Izlazim iz autobusa, natovaren kao da se vraćam sa buvljaka. Ispred mene - šuma, levo šuma, desno šuma a iza leđa Prag ali tamo negde u daljini. Divna je stvar zalutati u sred nepoznatog grada po ciči zimi, da to izgleda mogu samo ja. Krećem se lagano prema stanici u tom momentu iz nekog žbunja iskače srndać i pretrčava mi put. Ne verujem svojim očima! Pitam se, šta je sledeće? Vuk? Medved? Smrzavam se na minusu od koga sam se odvikao, a mislim da je to to prvi ozbiljniji koji sam osetio ove zime. Palim i cigaru i cupkam u mestu i razmišljam, hoće li ovaj majstor, odneo vrag šalu, smrzao sam se! Izlazim u centru i dajem se u potragu za slučajnim prolaznicima.

U neverici da u 2:30 izjutra idem u potragu za hostelom bez ikakve rezervacije, dobijam upustva do najbližeg. Prvi pun ko oko ali drugi je pun pogodak. Mislim, u kakvoj sam situaciji mislim da bi i topla štala i slama bile pun pogodak. Buđenje, rano, iako sam kasno legao nešto baš i nisam najlepše spavao. Nekako se baš i ne mogu opustiti, kada znam da je sa mnom i mojim vrednostima u sobi još nekoliko totalno nepoznatih ljudi. Krećem u šetnju i razmišljam koliko mi je u stvari ovaj sneg koji se nalazi svuda oko mene totalno nepotrebna stvar, gundam sebi u bradu kao da ću nešto promeniti povodom istog.

Prag je destinacija koju svakako treba obići i videti. Moje mišljenje je da u Evropi nećete videti ništa slično. Iako je bio pod gvozdenom zavesom sačuvao je svoju autentičnost koja je stvarana i građena vekovima unazad. Budete li se šetali u kasnim večernjim satima pomislićete da se nalazite u filmu o grofu Drakuli i da će svakog momenta neka zavodljiva vampirica krenuti vama u zagrljaj i podariti vam večni život. Ima tu mesta za svakoga ali mislim da će se ljubiteljima piva najviše svideti. Pivnica na svakom ćošku sa po desetak do tridesetak različitih vrsta piva. Definitivno će i oni sa najizbirljivijim ukusom naći zadovoljstvo. Šetajući i krećući se ka Karlovom mostu nailazim na tamnopute momke koji nude različite vrste opojnih sredstava. Smejem se i razmišljam kako me ovi prate iz Barselone. U večernjim satima to je sasvim normalna stvar. Što se tiče toga mi smo super, prosto mi nije realno i ne mogu da zamislim da vam neko u Beogradu prilazi sa rečima marihuna, marhuana, kokain, kokain!!!

Čehinje, uh, mislim da bih svakoj muškoj osobi toplo preporučio da poseti Prag. U svom dosadašnjem životu nigde nisam video dužih nogu. prijatne su i zavodljive ali čuvajte ih se po klubovima jer će te se naplaćati pića i pića a takođe može vam se desiti i da je u pitanju neka od "dama noći", tako da nećete potrošiti samo pare za piće. Pamet u glavu i ako je previše dobro da bi bilo istinito obično i nije! Moj prvi danu je prošao manje-više u laganoj šetnji i razgledanju grada. Skapirao sam da su se kinezi u Evropi preorjenitsali na manje supermarkete, da prodaju hranu!? Očigledno da je EU rekla stop krš-robi. Drugi dan, platio sam hostel za dva dana i planiram da uplatim za još tri a posle toga pravac Beč. Odlazim da platim, računajući na nekih 1500 kruna, pokriće troškove smeštaja. Međutim, bliži se nova godina i hostel je relativno u centru, tj. širem centru gospodin vlasnik je rešio da sa 15 evra za noć podigne cenu na 80 evra za noć. Saznajem da moram da platim oko 5000 kruna za smeštaj. Iznenaden time odustajem

da platim pod izgovorom da trebam da podignem pare.

Šta da radim? Razmišljam i razmišljam ali realnost je da ne postoji šansa da rezvišem bilo kakav smeštaj jer nemam karticu, a još uvek pod utiskom, ako su ovi u hostelu toliko podigli cene zbog Nove godine. Šta li su tek ljudi po hotelima uradili! Neraspoloženo i nevoljno kao da mi neko otima pare a boga mi i otima ih, plaćam ostatak smeštaja. Nešto mi neda mira i krećem u istraživanje. Nalazim da su cene hotela viših kategorija krajnje pristupačne i da se kreću oko 30-tak evra sa doručkom. Sada sa novim informacijama i krećem ka recepciji i zahtevam pare nazad!

Hostel je prazan, znači osećam se kao magarac. Jedino ja platio to dranje kože sa leđa a u te pare nemam čak ni doručak, a da ne pominjem što ću možda deliti sobu sa još ko zna kojih sedam osoba. Recepcionarka poziva gospodin vlasnika, a gospodin je jer mi je refundirao novac do poslednje krunice! Snaalazim se za karticu, boLje rečeno pozajmLjujem kako bih rezervisao hotel. Zbogom krevetu na sprat i deLjenje sobe sa nepoznatim osobama, dobar dan veliki bračni krevetu i tuš kabino i vc šoLjo u mojoj sobi! Otvaram sobu na karticu, za čitavih 30 evra sam korišćenje teretane, bazena, doručak. Samo to što sam sam u sobi i mogu da se opustim kao čovek bez da ću nekom da smetam ili da će neko meni da smeta do pre nekih par sati mi je bila neverovatna ali to je sada moja stvarnost. Planiram sve pogodnosti da iskoristim maksimalno a naročito doručak, budući da je u pitanju švedski sto, ala će da se klopa...

(nastaviće se)